

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 297 af 28. Juni 1920 om en Udligningskasse for de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2941).

Sagen sattes til Forhandling.

Anders Lebeck: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Fremme, idet jeg vilde sætte megen Pris paa, at det kunde blive hurtigt fremmet. Det vedrører en Kreds af Personer, som er meget haardt stillede. Det er Folk, som før Kri-gen havde en ringe Kapital i Mark, og som med stor Sparsommelighed kunde leve af Renten, men som nu ved Mark-kursens stærke Fald er kommet i en meget vanskelig Stilling.

Lovforslaget fremtræder som et Supplement til Lov af 28. Juni 1920 om en Udligningskasse for de sønderjydske Landsdele. Den højtærede Finansminister har ved Fremsettelsen sagt, at det betegnede en betydelig Forbedring, og det kan jeg ganske tiltræde, det byder en væsentlig Forbedring baade med Hensyn til Kapitalomregningen og med Hensyn til Renteomregningen.

Der er dog enkelte Ting, som jeg kunde ønske, der blev set lidt nærmere paa gennem en hurtig Udvalgsbehandling, der er enkelte Forhold, som jeg mener trænger til nærmere Undersøgelse, der maa kunne ske meget hurtigt. Ved Fremsettelsen blev der henvist til, at Forvaltningsraadet enstemmigt har godkendt Lovforslaget, som det her foreligger, og det tillægger ogsaa jeg stor Betydning, fordi der i Forvaltningsraadet sidder Personer fra de sønderjydske Landsdeles hele Omraade, Personer, som er nøje kendte med disse Forhold. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Enkeltheder, men vil meget indtrængende bede om, at Lovforslaget maa faa en velvillig Behandling, og at det maa blive hurtigt fremmet. Vi staar overfor Julen, og i mange af de Hjem, der her vil blive hjulpet, er man ilde stedt. Jeg vil derfor meget ønske, at Loven maa kunne træde i Kraft før Jul.

J. P. Nielsen: Mit Parti kan godt gaa med til Lovforslaget, idet vi erken-

der, at det hjælper paa en Nød, som absolut eksisterer. Det er givet, at selv de Mennesker i Sønderjylland, som har en Formue af 20 000 Mk., hvis Værdi dog i dette Øjeblik er svundet ind til saadant noget som 1 700—1 800 Kr., og som skal leve af Renten af en saadan Kapital, er meget slet stillede. Mit Parti vil altsaa gerne være med til at fremskynde Behandlingen saa meget som muligt, saa at Lovforslaget kan blive vedtaget inden Jul.

Det gaar jo med dette Lovforslag som med et andet Lovforslag, hvor min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hauge, gjorde opmærksom paa, at vi var stillede overfor fuldbyrdede Kendsgerninger. Dette er uheldigt, thi der kan være Forhold dernede, som vi ud fra vore Synspunkter gerne ønskede at faa taget med i de Lovforslag, der fremsættes. Jeg tænker her særlig paa saadanne Mennesker, der tidligere havde en Aldersrente, for hvilken de har betalt deres Bidrag til den tyske Alders- og Invalideforsikring. Disse Mennesker er endnu daarligere stillede i Øjeblikket end de fleste andre, og der er i Sønderjylland en meget stærk Misfor-nøjelse, fordi man ikke fra den danske Stats Side har søgt at honorere de Krav, de utvivlsomt havde Ret til at stille netop i Kraft af de Mærker, som de har erhvervet sig paa deres Invaliditetskort i den Tid, de hørte under Tyskland. Kommunalbestyrelserne dernede forstaar ikke helt deres Opgave; der foreligger en Række Eksempler, som viser, at de kommunale Myndigheder byder saadanne gamle Mennesker en 10—15—20 Kr. om Maaneden, hvad de absolut ikke kan leve af; og vore Meningsfæller er ikke tilfredse med, at de skal komme og bede om noget, som de mener at have Krav paa i Kraft af den Forsikring, de havde tidligere under det tyske Herredømme. Dette Forhold burde efter vor Mening være taget op samtidig med, at der var Tale om Rentegodtgørelse. Thi det at være invalideforsikret og have betalt til en Kasse, der altsaa skal yde Folk en Slags Rente, naar de bliver gamle, er i Virkeligheden ogsaa en Opsparing af Kapital, og derfor burde dette Forhold have været reguleret samtidig med, at man regulerede for dem, der paa anden Maade har skaffet sig en Kapital, som de skal nyde Renten af, naar de er blevet gamle.

Jeg vil derfor anmode om, at dette Forhold maa blive taget op til Drøftelse i det Udvalg, som bliver nedsat — selv om det kun bliver en hurtig Udvalgsbehand-